

Posamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 5. jutraj.
 — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravištvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.80; polletno K 9.—, četletno K 4.50, letno K 1.50. Za izposojništvo celoletno K 28.—.
 Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravištvu je v Pranciškanski ulici 6.
 Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravištvu.
 Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petik vrsta 15 v, osmice, polna vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.
 Telefon številka 118.

Klerikalna bojna sredstva.

Kako je črni klerikalni moloh odpiral svoje nenasitno žrelo, da bi pogoltnil „Jutro“ in vse kar je z njim v zvezi, to slovensko ljudstvo še dobro ve in hrani še dobro v spominu.

Mnogo klerikalnih lumparij smo že odkrili, mnogo jih imamo še pripravljenih in mnogo jih še zasledimo, da jih odkrijemo.

Postaja pomlad, solnce je gorkeje in njih maslo se bode pričelo topiti.

Hudomušni ljudje pravijo, da kamor klerikalni mrjasec brne, tam pusti kaj umazanega in kjer rije s svojim nečednim rilcem, tam se dela gnus. Vse, kar pišemo mi o klerikalcih, so same umazanosti, ki jih klerikalci uprizorjajo na račun ljudstva in slovenskega naroda sploh. In ker so klerikalci napovedali boj zoper „Jutro“, so nam s tem le pomnožili število stalnih naročnikov in si hkrati sebi napovedali boj — boj zoper lastne umazanosti.

Interesantno pa je pogledati, kakšnih sredstev so se posluževali naši poštenci — katoliki, naši klerikalci — v tem boju.

Najprej so skušali z bojkotom uničiti „Jutro“, da niso o njem sploh ničesar črhali, da bi ja njih „dobro ljudstvo“ ne izvedelo, da izhaja še en list, ki odkriva njih katoliške lumparije.

Ni šlo, in „Jutro“ je izhajalo redno, vsaki dan — z jutranjo zarjo, in ni ga hotelo biti dneva brez „Jutra“.

Ni hotelo biti dneva brez „Jutra“, zato je pričel dr. Krek „cunjari“ zoper „Jutro“ po klerikalnih shodih. Pričel je ventilirati „kavarniški dim“, a dobro njih ljudstvo se ni dalo več odpeljati. Dobro ljudstvo ni hotelo ubogati, in trgalo je njih prepovedani sad — tem slastnejše.

Ker tudi to ni prineslo zaželjenega mraku v jutro; ker je bilo jutro v kljub temu jasno in zoro s pomladanskim dnem, so skušali pred slovensko javnostjo diskreditirati osebo lastnika lista. Mislili so, da diskreditirajo osebo lastnika lista in s tem list sam, pa so diskreditirali — sebe, ker slovensko ljudstvo je z gnusom odbijalo vse njih osebne napade.

Ko se jim tudi to ni posrečilo, so hoteli list in njega lastnika razkričati kot veleizdajalca, skušali so ga denuncirati državnemu pravdnikstvu in tako pri nas započeti veleizdajniško gonjo. Izdajalci so povsod!

Kristus je imel Iškarijota; Špartanci — Efilta in slovenski narod — klerikalce!

„Jutra“ pa le niso mogli uničiti, zato so pričeli vplivati na „Učiteljsko tiskarno“.

A ker je „Jutro“ le še vedno odkrito govorilo resnico naprej, so napovedali bojkot „Učiteljski tiskarni“.

A „Jutro“ je ostalo trdno in se je vedno bolj in bolj razvijalo, ker je

tako hotelo slovensko ljudstvo, ker so hoteli vsi, ki jim je sveta poštenost in resnica in ki so že do grla siti klerikalnega početja in gnusnih razmer.

Napovedali so klerikalci splošni bojkot vsemu, kar se tiska v „Učiteljski tiskarni“. Terorizirali in siliti so pričeli k temu bojkotu c. kr. dež. vlado, terorizirali so c. kr. dež. okr. in krajne šol. svete; terorizirali so županstva in javno pozivali k bojkotu vse javne urade, vse zasebne urade, vsa podjetja, vso stranko, da, — ves slovenski narod!

Ni ni pomagalo, in potreba je bilo novih, še gnusnejših sredstev!

Izšlo je famozno škofovo pastirsko pismo! Cerkve so se izpreminjale v političke beznice in s prižnic je mesto božje besede odmeval klic na poboj! Mesto vere, se je oznanjal v cerkvi politički bojkot!

Prižnice, spovednice, da celo katehete v šolah so najeli, da so pričeli v šoli pri verouku gonjo zoper politične časopise — posebno zoper „Jutro“.

Ni šlo! — Pričeli so denuncirati „Učiteljsko tiskarno“ državnemu pravdnikstvu in upali, da na ta način uničijo tiskarno in z njo „Jutro“. Toda državno pravdnikstvo se ni zmenilo za podle denunciacije „Slovenčevih“ urednikov, ker se je zavedalo, da pošteno slovensko napredno učiteljstvo še ni okuženo z enakimi sleparijami, kakor naši klerikalci, in da ravna napredno učiteljstvo povsod — pošteno in korektno!

Rekord v lumparijah in podlosti so pa dosegli naši klerikalci v zadnjem času, ko so pričeli popisovati v nemške liste („Papier Zeitung“, „Buchdrucker Zeitung“ itd.) da je „Učiteljska tiskarna“ ustavila vsa izplačila in da stoji pred konkurzom. To je satanska laž, in prepričani smo, da tudi na ta način ne bodo škodovali tiskarni na zunan in ne bodo dosegli svojega namena.

Judež Iškarijot se je obesil sam; naše klerikalce bode pa obesilo slovensko ljudstvo in prepričani smo, da za svoja podla dejanja prejmejo pri volitvah v Ljubljani zasluženo plačilo!

Ta podla konkurenca se obsoja sama!

Toda še ni konca, če so resnične vesti, ki jih čujemo iz klerikalnih vrst: da se mislijo klerikalni dež. poslanci kompromitirati sami in se hočejo radi tiskarne in „Jutra“ maščevati nad vsem učiteljstvom pri regulaciji učiteljskih plač v deželni zbornici.

Kako bode vlada in nje zastopnik — baron Schwarz gledal to mesarsko klanje, smo radovedni.

Na deželi misli duhovščina uastopiti zoper vse posvetno učiteljstvo, da bi ga tako prisililo, da učiteljstvo samo zasadi meč v prsi lastnih voditeljev in tako uniči samo neizprosne boritelje za pravice učiteljskega stanu.

Učiteljski Iškarijote — Slomkarji — so se izkazali nezmogljive za tak boj, zato je treba poseči v lastno armado naprednega učiteljstva.

Padli naj bi tako voditelji učiteljskega boja.

telstva, z njimi vse učiteljstvo in tako naj bi se zaslužil ves učiteljski stan!

Potem bi klerikalizem neženirano požrl napredek našega slovenskega šolstva!

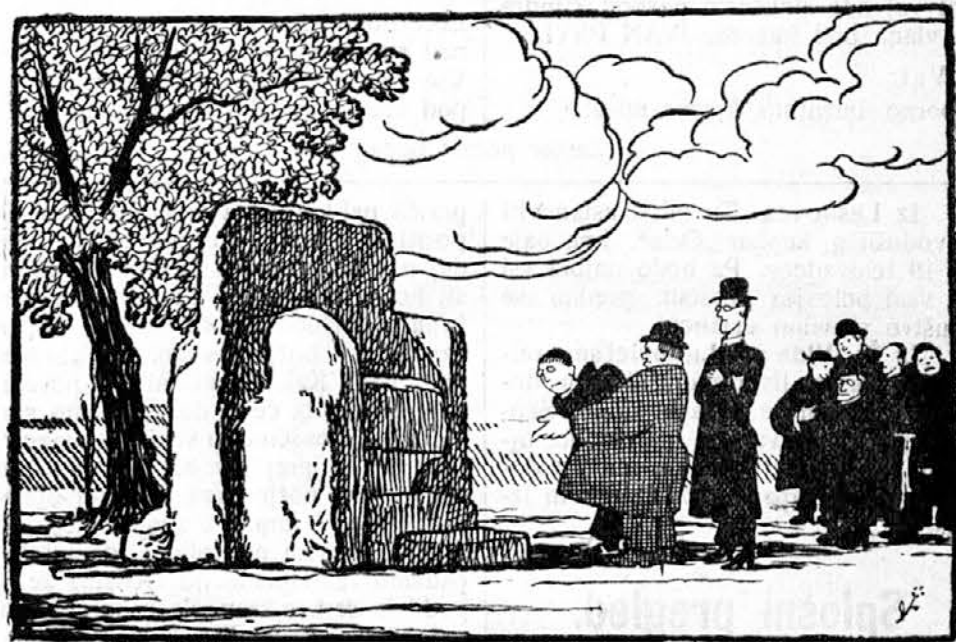
Toda to se ne bode izvršilo! ker prej, predno izvrše klerikalci svoje gnusne namene, bode govorilo še slovensko ljudstvo. Jasno bode govorilo, odločno bode govorilo in pri volitvah v državni, deželni zbor in občinske zastope, bo obsodilo slovenske Iškarijote.

Iz slovenskih krajev.

Iz Litije. Dramatični odsek „Sokola“ Litija-Smartno je priredil na večer 2./IV. t. l. v dvorani na „pošti“, ki je bila do zadnjega kotička napolnjena, Jakob Dolinarjevo malomestno šolajgro „Cigani“, ki je za naše razmere prav dobro uspela, za kar je v prvi vrsti zahvaliti gospodični Micici Mesojedec, ki je dramatični odsek v zadnjem trenutku rešila iz zadrege, s svojo uspešno pomočjo, in g. Pleničarju, za njegov res izvršten nastop s kojim nam je pripravil obilo zabave in smeha, posebno pa koncem drugega dejanja, ko je pel kuplet v „praksi“. Živel gospodična Mesojedec, živel gospod Pleničar! Želim, da nam dramatični odsek priredi še enakih zabav! Nazdar!

Iz Krškega. Pretečeno soboto se je poslovil od nas g. c. kr. okrajni glavar in vladni svetnik Tekavčič, ki stoji v pokoj, Ohranili ga bodo vsi sloji, posebno pa učiteljstvo v najboljšem spominu. — Za mesto sodnega predstojnika v Krškem se baje potejuje tudi znani zagrizeni nemški nacionalc g. Doksat, ki je bil še le pred par meseci in to baje celo kazensko prestavljen v Kozje. Ker je Nemeč in povrh tega še osebno znan s justičnim ministrom — sta baje celo „perdu“ bo najbrž tudi imenovan. Krščani ga ne maramo, naj ga pošljejo raje med „todeljne“ kam na Zgor. Štajersko, nam naj pa dajo Slovence. — Naši marljivi diletanti — bolj bi jim pristojal naslov igralcev po poklicu — bodo tu 25. in 26. marca uprizorjeno opereto „Čevljar baron“ vsled želje Brežičanov ponovili v Brežicah. — Dne 23. t. m. priredila Brežički in Krški Sokol prvi letošnji pešizlet v Stari grad na Arčičah nakar se drijatelj sokolstva in pešizletov opozarjajo. — Bivši župnik Krški in nesebični in plemeniti prijatelj g. Josipine Hotšchevar — proti drugim revnejšim ženskam baje ni tako plemenit — gre na Dunaj študirati filozofijo. Bog mu daj srečo! Mi pa mislimo in svetujemo, naj gre raje študirat kazensko pravo, ki se večkrat rabi.

Iz Vidma. Poštni urad na Vidmu ima še vedno samo nemški napis. G. Novak kot Gorenjec iz Škofje Loke, bi vendar tega ne smel trpeti. Tudi na kolodvoru prevladujejo samo nemški napisi. Sicer pa ima južna železnica rada Slovence in sovraži le slovenski denar!

Pred vojvodskim prestolom.

Dramatični prizor iz še nenatisnjene in nespisane tragedije iz življenja Slovencev: „RIM“! — Priobčil Bav-bav.

Godi se na Gosposvetskem polju. V sredi pozorišča stari vojvodski prestol. Za njim hrast. V ozadju gore. Na nebu črni oblaki.

OSEBE PRIZORA: Politik — Tehant — Fajmošter — Kaplan — Jezuitar — Kapucinar — Lemenatar — Mežnar,

Politik:

Preteklo je že dolgih par stoletij, kar tu stoji ta vojvodski prestol na staroslavnem Gosposvetskem polju pozabljen ves in zapuščen — pomnik nekdanje slave našega naroda. Tako pa dalje biti več ne sme. Čemu prestol, vas vprašam, bratje v Kristu, če prazen nam na polju tu stoji? Da se na njih sedi, za to prestoli se delajo — to stara je že stvar. Čemu Slovenci, vprašam, bi ne smeli domačih več imeti vojvodov? Jaz mislim, da v tej točki ni mogoče mi ugovarjati.

Tehant: Nikakor! Nikdo, ne ugovarja modrim tem besedam.

Politik:

in zdaj gre še za to, da složno vsi zedinimo se za osebo tisto, ki bi jo posadili na prestol, da vlada vsem Slovincem v Korotanu otožnem in v zeleni Štajerski, in v Primorju solnčnem ob obali morskimi in v Krajini naši lepi, ljubljani. Gospodje, zdaj pa prosim vas uljudno, da stavite kak pameten predlog!

Jezuitar!

Bil v Rimu lani sem, v brezbožnem mestu,

Očeta Svetega sem obiskal. Bridko So mi tožili čez nadloge, ki jih od vseh strani pritiskajo. Jetnik ubogi v Vatikanu tam že nima, kamor glavo bi položil — vse, vse Mu že pobral je Antikrist. Očetu Svetemu edina radost ostal je dobri naš slovenski ljud, Boga boji se, pekla in hudiča in nas spoštuje in veruje nam... In ko sem potoval nazaj na sever in mislil o nadlogah Papeža —

tu v glavo šine mi nebeška misel, najlepša, kar sem jih doslej imel. To misel v kratkem naj vam razodenem: Na zapuščenem vojvodskem prestolu Očeta Svetega bi posadili. Med dobro ljudstvo naše pridejo naj brez skrbi iz roparskega mesta in tu na novo naj ustanove državo Svojo iz z mogočno roko naj slavno vladajo kot vojvoda na staroslavnem vojvodskem prestolu. In z Njimi pridejo naj semkaj k nam menihi, nune — vsi, vsi, ki so bili izgnani iz dežel frajnavrarskih... Sprejeli Sveti Oče radi bodo ponudbo tako — glavo stavil bi!

Mežnar:

In mežnarji bi tudi prišli z Njimi?

Fajmošter:

Za korarja gotovo avanziram, ko Sveti Oče pridejo med nas.

Kapucinar:

Če bo menihovi dosti sem prišlo, bojim se, bo trpela bera naša.

Politik:

Dovolj, dovolj prerakanja, gospodje! Predlog gospoda jezuitarja mikaven je in bogoljuben res. Pa zdi se mi, da ni še izvedljiv. Pomislite gospodje, med Slovenci je dosti še brezbožnega duha!

Lemenatar:

O joj, o joj, kdo bi si mislil to!

Politik:

Še mnogo ljulike je med pšenico, in kozlov med ovčami mnogo še. Pomislite, kako zelo trpela bi Svetega Očeta tu Svetost, če pride sem med to brezbožno bando! Kako bi krvavelo Njih srce ki mehko je kot mehki kos testa.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetec.

— Bianka.
 — Dal je rekel Bembo in zaškripal z zobmi. Kako da govorite o nji s toliko prijaznostjo?...
 — Kako da me vprašujete tako nesramno?
 — Ali veste, kdo sem?
 — Seveda. Vi ste škof in kardinal beneški.
 Bembo je hripavo vzkliznil od presenečenja in skoraj da tudi od groze.
 — Vidite, gospod, je povzel Roland nenadoma, namesto da ste surovi proti meni, ali da me poizkušate plašiti, bi bilo bolje, da govorite z menoj spodobno. Morda bi vam vedel povedati kaj zanimivega.
 — O čem? je vprašal Bembo.
 — O Bianki; ali vam ni ona najbolj pri srcu?
 Bembova roka je segla po bodalu. Naglo je pomeril Rolanda z očmi.
 — Ne trudite se z nepotrebnim morom, mu je nasvetoval ta. Sicer pa vam povem naprej, da se ne bi pustil zaklati, ne da vas poskusim najudaneje zadaviti...
 — Vi blaznite, dragi moj, je dejal Bembo, ves bled od gneva. S kardinalom in škofom beneškim govorite kakor s fakinom v pristanišču.
 — Laskate se mi, gospod Bembo. Toda zdaj ne gre za to, Hotel sem vam reči, da je natanko dovolj, če ima človek na vesti tiste umore, ki mu kaj koristijo, Zares, zagotavljam vas, da ste globoko padli v mojih očeh, ko sem vas videl seči po bodalu. Kako je mogoče, da se vam ni zasvitalo v prvem trenutku, da se lantje, kakršen sem jaz, ne dado ubiti kar tako, v škofovsko in kardinalovo zabavo? Naj bo! Ob svitu meseca, ki v tem trenutku obseva vaše prekrasno obličje, vidim, da me začenejate sovražiti. In vendar vam nočem nocoj ničesar zlega.

— Česa pa hočete od mene? je zarenčal Bembo z glasom, napetim od jeze. Že par minut vas poslušam in se vprašujem, ali nimam opravka z norcem.

— Ne lažite, prevzvišeni gospod škof, saj veste, da sveta katoliška cerkev strogo prepoveduje lagati. Če bi vi zares mislili, da govorite z norcem, bi bili že zdavnaj odšli. A vi, ne samo, da ne odhajate, vi stojite tu pred menoj in kar gorite od želje, da bi me kaj vprašali!

— Naj torej bo, peklensček! Ne vem sicer, kdo ti je dal moč, brati skrivnosti na dnu človeške duše, toda ti čitaš v moji, kakor v odprti knjigi!

— Ali je to kaj čudnega? Vi imate tako odkritosrčen obraz, da mahoma izdaja najbolj skrita čustva. Toda ne govoriva nepotrebnih reči. Izprašujte me torej, ker pravite, da umirate od radovednosti. Odgovarjati vam hočem odkrito. Kaj bi radi vedeli?

Bembo je trepetal od gneva in groze.

Cutil se je samega s strašnim nasprotnikom, ki je igral z njim nekako tajinstveno igro. Umor njegovega sobesednika je bil že sklenjen v njegovi duši. Samo dvojce mu je brnilo, da ni planil še tisto minuto nad tega neznanca, ki ga je tako dobro, predobro poznal. Prvič to, da ni bil gotov, kdo izmed njiju je močnejši; drugič to, ker je hotel vedeti, zakaj ga je ta človek nagovoril, in kakšni so njegovi nameni. Že dolga leta ni bilo v Bembovih mislih tolikega strahu in take groze.

— Kaj da hočem vedeti? je povzel ter pomeril Rolanda s plamenecimi očmi. Pred vsem to, kdo ste! Vi pravite, da ste pesnik in tajnik Pietra Aretina. Res, videl sem vas pri njem. Toda vse to je goja krinka. Vi ste nekaj drugega. In tisto drugo hočem vedeti.

— Bistra je vaša glava, gospod. Jako kmalu ste zaslutili, da tisti, ki navdaja vaše srce z dvomom, grozo, radovednostjo in zmedo, ne more biti samo ponižen tajnik pesnika Aretina...

— Tak kdo pa ste, grom in peklo!
 — Pravkar ste mi rekli, da sem peklensček. Mislim, da se spoznamo med takimi gospodi. Smatrajte me torej za tisto, kar ste mi dejali...

— Peklensček?!

— Ali je to kaj nemogočega? Da vi, kot škof in kardinal,

ne verujete v nadnaravne duhove, to sicer vem. Ali, nemara se vendar motite?

Bembo se je preplašeno ozrl okrog sebe.

Treba je omeniti, da je babjeverje, ki še v naših dneh ni prenehalo kraljevati, v tistih časih mračilo tudi najbolj prosvetljene možgane. Neveren, kakor ogromna večina cerkvenih dostojanstvenikov, je bil Bembo vendarle podvržen vplivu teh legend in fantastnih bajk, ki je takrat obdajal človeštvo.

Stopil je korak nazaj in s prisiljeno trdnim glasom je zaklical:

— Ako ste odposlanec hudobnega duha, vas pozivam, da mi priznate.

Zaničljiv usmev je šinil preko Rolandovih ustnic; začutil je, da si je predstavljal Bembo krepkejšega, nego je bil v resnici.

— Nemara bi vam bilo pa ljubše, da sem angel? je dejal z važnostjo, ki je stresla kardinala. Sicer pa vam puščam prsto izbiro. Človek, angel ali vrag — stvar je nazadnje brez velikega pomena. Vprašajte me rajši kaj drugega.

— Naj bo. Povejte mi, kako morete biti tako dobro poučeni o rečeh, ki se tičejo mene?

— Zato, ker sem se poučil. Sledil sem vam invas zalezoval. — Naj bo tudi to. Toda, zakaj ste mi govorili o Bianki in o tem... Kaj mislim o nji. To je bila vendar skrita reč.

— Vendar že enkrat pravo vprašanje! je vzkliznil Roland. Boge, gospod, vi si počasi nabirate korajžje! Vi mislite, da je vaša strast do Bianke tajna! Taki so zaljubljeni! Naivni so, izgubljajo so v svitu zvezd in v mesečini, in ne vidijo za svojimi petami izdajalca, ki jih zalezuje, in si zapominja njihove geste, in streže po njihovih besedah! Vidite, svoje dni sem poznal ubogega fanta, ki se je bil do blaznosti zaljubil v neko deklo.

Kakor vi, se tudi on ni brigal za to, da je vedel, da njegova ljubezen ni povšeči nekomu drugemu, in ni pazil, ali ga kdo zalezuje. In kakor vi, je v neki temni noči nenadoma zadel ob tistega, ki je zalezoval in po malem izvohal vso zgodbo njegove ljubezni. In usoda ga je strla...

— Kaj se mu je zgodilo? je vprašal Bembo, zadihaje se.

(Dalje.)

peljal prašiče na dolensko mitnico, stal slučajno s tem mesarjem vkup, da je, ker mesar brez oglednih listov ni hotel prevzeti prašičev, on tam kot darilo prevzel te prašiče. Jih peljal transit na svoj dom v Šiško, jih doma razsekal ter počasi požrl za domačo rabo, mast pa da je še shranil. Da bi pa vse to pričevanje bolj držalo, je mesar za to uslugo dal delavcu res več loncev masti, Delavec se je nekaj časa obotavljal, a ker mu je mesar le prigovarjal češ, da iz vsega tega ne bo nič, njemu pa s tem veliko pomaga, se je vdal in pričal tako, kakor mu je mesar naročil.

Na sodišču pa temu čednemu pričevanju niso mogli vrjeti. Da bi kmet neznanemu delavcu daroval kar tri prašiče, in da bi ta delavec vse tri prašiče tako kmalo porabil, to je bilo malo nerodno za verjeti. Vršile so se poizvedbe. Mesar se ni čutil dovolj varnega, v tistem času se je ravno tudi ženil in šlo se mu je za to, da stvar spravi s sveta, ne da bi njega kaj bolela. Dobil je še dva znanca, katerih se je tudi lotil, da mu pomagata in sicer s tem, da sta videla onega delavca ko je prašiče prevzel in jih sam spraval domov. Tema dvema pa se je stvar zdela preoklepljiva. Med tem pa je oni delavec v Šiški orožnikom že priznal, da ni poresnici pričel in kdo ga je zapeljal k temu. Ko so hoteli na to tudi mesarja spraviti v preiskovalni zapor, je tudi on priznal svojo krivdno.

Pa ta slučaj ga še ni izučil. Pred Božičem je šel v Rudnik tam kupil živo tele zopet brez oglednega lista, ga gnal v Škofljočo ter ga tam pri nekem znanecu zaklal in obesil čez noč v šupo. Na to si je bil privoščil veselje noč v Škofljiči; ko pa gre zjutraj po tele v šupo, teleta ni bilo nikjer. Neki poredneži so mu ga po noči vzele li ter ga skrili v nekem jarku kjer ga je potem orožnik zasledil. Tele je peljal potem v mestno klavnico, kjer pa je dobil ukaz, da mora preskrbeti ogledni list. Napotil se je v Rudnik k ženi mesogledca, dobil od nje po zvijači prazen z obc pečatom zaznamovani list, ga sam izpolnil ter ga podpisal s priimkom drugega mesogledca iz sosedne občine. Prinesel je ta list v klavnico in zelo čudno je, da tam tej nerednosti niso prišli na sled.

Prišlo pa je tudi to na dan. Včeraj sta sedela oba obtoženca, mesar in delavec na zatožni klopi pred deželnim sodiščem. Mesarja je zagovarjal dr. Tomineš. H krivemu pričevanju zapeljanega železniškega delavca je drž. pravnik Trenc sam predlagal zelo milostno, za mesarja pa zelo občutno kazen. Dr. Tomineš je naglašal, da je mesar pri vsem tem postal bolj iz nerodnosti in nezavednosti za posledice, kot iz hudobije. Obsojena sta bila tako: Mesar na 6, delavec na 1 mesec ječe, primerno postrežene. Mesar plača tudi globo ter mu zapade tudi izkupiček v znesku 140 K.

Škandal v Mlekarski zadrugi v Šmarji na Dolenjskem.

II.

Eno najboljših zanj je jim zdi, da je mlekarstvo, to pa že zaradi tega, ker dobro vedo, da imajo glede mlekarstva sploh in glede mleka še posebej v prvi vrsti opraviti z ženskimi spolom, ki je pri nas žalič bog še vedno najbolj dovozen za črnosuknarje vobče, za lepe kaplane pa še posebej. Pridobe ženo zase, so z njo že vse drugo pridobili za svoje namene.

Eden takih računarjev med mlajšim duhovništvom je tudi že omenjeni kaplan Verhovc. Dasi, kakor smo že začetkom omenili, v okraju Grosuplje-Ljubljana glede mlekarstva ne bi bilo prav nobene druge konkurence potreba, se je tedaj še v Šmarji službojoči kaplan Verhovc na vse pretege trudil ustanoviti tudi v Šmarji poseben Mlekarsko zadrugo. Poleg že omenjenih političnih nagibov se je šlo Verhovcu pri ustanovitvi take konkurence tudi za njegove lastne interese. Najbrže je vedel, da se pod takim gospodarstvom, kot smo ga spoznali pri Mlekarski zvezi v Ljubljani, tudi pri Zadrugah na deželi lahko prav imenitno živi na stroške drugih.

Sicer pa mu je, če se v tem mitemo, na prosto, da sam pove, kaj ga je gnalo do ustanovitve te nebodijetrebne zadruge. Po lepih obljubah zaslepljeni kmetje so bili prepričani, da jim bo zadruga nesla bogate deleže in da se bodo s to zadrugo postavili na noge. Zadruga se je z velikim navdušenjem ustanovila in kmalo po novem letu 1909. začela s poslovanjem. Kmetje so pridno nosili mleko vkup, del farovškega poslopja takozvani „Turnček“ se je vporabil za mlekarstvo. Poslovanje mlekarne se je torej pričelo, a moj bog, kakšno je bilo to poslovanje!

Nobene knjige, nobenih računov, celo „poslovanje“ je sestojalo le iz vozniških listov po železnici oddanega mleka. Kaplan Verhovc je pozabil na svoje lepenatarske in škofovske žegnane, iz duhovnika, katerega je škof poslal v Šmarje past žet itak preveč pobožne ovčice, je postal čisto navaden mlekar. Komaj da si je vzel čas za mašo in ob nedeljah za pridigo pa še iz tiste se je cedilo več političnega mleka, kot božjih besed. On sam je vodil celo mlekarstvo. Nikogar ni pustil blizu, namreč blizu do denarja ter blizu do vpogleda v stanje zadružnega premoženja. In ti ubogi kmetje so bili še vedno tako zatelebani v žegnane mlekarja, da se jim ni zdelo vredno odpreti oči, iztegniti jezik do vprašanja: Kam nas vede tako gospodarstvo mlečnatega kaplana?

Ali kakor pri vsakem takem škandalu gospodarstvu mora priti enkrat do poloma, je tudi pri tej zadrugi v Šmarji prijel čas, ko je vendarle začelo preveč — smrdeti. Deželni odbor in načelstvo Mlekarske zveze sta pošiljala svoje odposlance, revizorje, učitelje in uradnike nadzorovat, pregledovat, učiti in poznavati poslovanje te mlade zadruge.

Kaplan kot vodja te zadruge namesto, da bi bil vesel, če je kdo prišel in ponosen, da gospodi v Ljubljani pokaže sadove svojih uspehov, je vse te ljudi iz Ljubljane malone dobesedno rečeno vun pometal. Edino z Legvartom, ki se mu ni zdel prav nič nevaren, sta se še nekako razumela. Odpravil ga je z lepa, kadar je prišel, toda zato pa tudi Legvart ni opravičil svoje uradne dolžnosti pri zadrugi v Šmarji.

Vse kar se je v tej zadrugi poročalo ali deželnemu odboru ali Mlekarski zvezi je bilo k večjemu vredno za v — koš. Edini neki uradni deželni odbor je imel pogum na rovaš zamere pri naši visoki gospodi, in je poročal deželnemu odboru, da treba kaplana zaradi računov in sploh poslovanja pošteno prijeti za ušesa, sicer bo pri tej mlekarni strašno zamrdelo. Kaj je mož dosegel s svojo vestnostjo! Pri deželnem odboru so ga začeli preganjati; baje sam dr. Lampe je pisal kaplanu Verhovcu, da naj ga le vun vrže, kadar se zopet predrzne vtikati svoj nos v račune zadruge. In kaplan je ubogal. Ko je doleten uradni, ki je že naprej slutil, da je polom pri zadrugi neizogiben in da bo ta polom oškodoval ubogega zapeljanega kmeta, zopet prišel v Šmarje, ter zahteval vpogled v poslovanje, mu je kaplan Verhovc zagrozil, da ga vrže vun in da bo za to še plačal mašo za njega. Tako daleč torej so prišli naši katoliški duhovniki, da iz sovraštva plačujejo maše, za tiste ki jih sovražijo!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Politična situacija.

Dunaj, 4. aprila. Vsa politična situacija je sedaj v znamenju pripravljanja za nove volitve. Najhujši boj bo na Češkem, kjer se bodo najbrže združile vse češke stranke v boj proti socialnim demokratom in Nemcem. Češki narodni svet je sklical za danes v Prago posvetovalno, katerega so se udeležili zastopniki vseh čeških strank. Upati je, da bo prišlo med češkimi strankami do popolnega sporazuma.

Praga, 4. aprila. Med češkimi socialnimi demokrati je nastal jako hud spor. Oni socialisti, ki so se ločili od centralistov, bodo povsod postavili svoje lastne kandidate proti onim, katere bo imenoval dunajski centralistični komite.

Fort odklonil kandidaturu.

Praga, 4. aprila. Bivši državno-zbornski poslanec in trgovski minister Fort je kljub ponovnim prošnjam svojih volilcev v Kolínu izjavil, da na noben način ne more radi svoje previsoke starosti sprejeti več kandidature.

Dobernig proti kompromisu s krščanskimi socialci

Celovec, 4. aprila. Danes se je vršila tukaj skupščina „Nationalverbanda“. Poročevalec, bivši poslanec Dobernig je izjavil, da koroški nemški nacionalci na noben način privoljati ne bodo paktirali s krščanskimi socialci, četudi pride direktno z Dunaja. V tem smislu piše tudi Dobernigovo glasilo „Frei Stimmen“.

Poraz koalicije.

Zagreb, 4. aprila. Včeraj so se vršile županijske volitve v veliki županiji Požega. Kandidati koalicije so propadli. Izvoljenih je bilo 7 frankovskih kandidatov in 1 pristaš Radečeve kmetke stranke.

Položaj v Albaniji.

Cetinje, 4. aprila. Med krajem Tuzjo in Kastriljo je prišlo danes

popoldne do hudega boja med albanskimi vstaji in turškimi četami. Boj je bil neodločen; tako Turki kakor Albanci so se po dolgotrajnem boju umaknili.

Khuenovo potovanje na Dunaj odgojeno.

Budimpešta, 4. aprila. Ker parlament se sedaj ni sprejel budžeta za notranje ministrstvo in se obenem pripravljajo nove težkoče, je potovanje ogrskega ministrskega predsednika grofa Khuea Hedervarya na Dunaj odgojeno in se vrši šele koncem tega meseca.

Črnogorska mobilizira.

Cetinje, 4. aprila. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da bo črnogorska vlada mobilizirala del svoje armade. Mobilizacija je v zvezi s kritičnimi dogodki na črnogorski meji. Zajedno pa hoče črnogorska vlada tudi preprečiti zopetno eventualno invazijo Albancev in beg turških vojakov v Črnogoro.

Stolipinovo stališče omajano.

Petrograd, 4. aprila. V dvornih krogih se zatrjuje, da je Stolipinovo stališče kljub zadnjim dogodkom precej omajano. Oktobristi sestavljajo poročilo o dosedanjih Stolipinovi politiki, katero bo jutri izročil carju novoizvoljeni predsednik ruske dume.

Petrograd, 4. aprila. Predsednikom ruske dume bo čisto gotovo izvoljen Aleksejenko, ker bodo zanj glasovali razen oktobristov tudi kadeti. Aleksejenko je pristaš levega krila oktobristov.

Petrograd, 4. aprila. Na jutrišnji seji državnega sveta vlože liberalci in reakcionarci interpelacijo, v kateri energično protestirajo proti zadnji odločitvi dume in državnega sveta in imenujejo ta Stolipinov korak kot kršenje državne ustave.

Češko-nemška pogajanja.

Praga, 4. aprila. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da je popolnoma izključeno, da bi imela češko-nemška pravna pogajanja kak uspeh. Češki deželni zbor bo najbrže razpuščen. Nove volitve se vrše v tem slučaju šele po državnozbornih volitvah.

Orientalist Hvolson nevarno obolet.

Petrograd, 4. aprila. Znani slavni ruski orientalist Hvolson je nevarno obolet. Hvolson je spisal več znanstvenih razprav o Kitajski in sploh Orijentu. Radi njegove visoke starosti je zelo malo upanja, da ozdravi.

Srbska skupščina.

Belgrad, 4. aprila. Srbska skupščina je končala debato o budžetnem provizoriju in zakonu za takse. Poletno zasedanje se vrši meseca julija in se takoj prično posvetovanja o reorganizaciji srbske armade.

Razne vesti.

* „Jug“. Izšla je 4. številka te lepe jugoslovanske revije. Važen je posebno članek: Rimska razstava in hrvatski umetniki. Dalje slede: Dr. Gj. Surmin: Dositej Obradović v Dalmaciji. — Dr. Vlad. Trešec: Narodno in pokrajinsko gledališče. — Za hrvatsko knjigo (anketa) D. M. Škarica: Naše ribarske razmere. — Jak. Marginalia. Književnost. — Velik izlet v Italijo. Številka prinaša tudi nekaj slik in načrtov. „Jug“ stane celo leto 12 K in obsega posamezna številka 48 strani. „Jug“ priredi skupen izlet na italijansko razstavo, na kar posebno opozarjamo.

* Hotel Riccadonas v Parizu je pogorel. Ponesrečilo se je pri požaru 6 gasilcev. Hoteljski gostje so se rešili.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik dr. Ivan Lah. Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Javna zahvala.

Podpisani odbor zahvalja ob povodu svoje petindvajsetletnice bratski družbi: slavno delavsko pevsko društvo: „Slavca“ in slavno telovadno društvo Sokola, ki sta prijazno sodelovali pri akademiji. Prijateljskega podpornega društva.

Obenem zahvalja visokoslavni magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljanskega za brezplačno dovoljeno porabo velike dvorane v Mestnem domu in za brezplačno okrasilo dvorane s cveticami, katere je oskrbelo mestno vrtnarstvo o priliki akademije.

Dalje zahvalja gospoda Ivana Bonača, tvorničarja za brezplačni uvez društvene spomenice, gospoda Vasa Petričiča viteza Fr. J. reda za darilo 20 kron v društvene svrhe, gospo Ano Podkrajšekovo in gospoda Frana Podkrajška za požrtvovalni trud pri društveni prireditvi ter slavna uredništva Jutra, Slovenca, Slovenskega naroda in Laibacher-Zeitunge za dobrohotno objavljane društvenih naznanil.

Dalje zahvalja p. n. gospe in gospodične zastopnike slavnih društev Splošnega slovenskega ženskega društva ter ženske šentpeterske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, p. n. gospe zastopnike slavnih društev Akamije, Čitalnice, podružnice Braniborjeve, moške podružnice šentpeterske družbe sv. Cirila in Metoda; Glasbene Matice, Slovenske Matice, Planinskega društva, Ruskega kruška, akademskih društev Triglava, Save, ferijalnega društva Save ter organizacije svobodno-miselnega narodno-naprednega dijaštva in Zveze pevskih društev slovenskih.

Konečno zahvalja vse zasebnike, ki so blagovolili udeležiti se društvene akademije.

Odbor Pisateljskega podpornega društva.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službo, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisemnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v zzzamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Prazne škatlice, že rabljene, prodaja v vsaki velikosti in množini P. Magdič, nasproti glavne pošte. U 30/15—1

Damski in dekleški slatniki se zaradi opustitve modistovske obrti prodajo za vsako primerno ceno. P. Magdič, modna trgovina v Ljubljani, nasproti glavne pošte. U 29/15—1

Spretna likarica želi likati na domu pri boljših rodbinah. Ponudbe pod „Likarica“. — „Prva anonimna pisarna“ Františkanska ulica št. 8. 199/2—1

Dobra in pridna kuharica se išče za malo, dobro idočo gostilno v Ljubljani; vodila bo tudi samostojno gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. — Več pove upravnistvo „Jutra“, U 41/4—1

Mizarske pomočnike z dobrimi izpričevanji sprejme Rudolf Kuhar, mizarski mojster v Mokronogu. U 40/3—1

Lepa mesečna soba se takoj odda Stari trg 4. Cena zmerna. Poizve se istolam, III. levo.

Skoraj novo pohištvo iz mehkega lesa in lepa nova ura (Pendel) se ceno prodaja. Stari trg 15, I. nad. 204

Kupim dobro ohranjeno kolo. Ponudbe na upravnistvo „Jutra“. 42

Skoraj nov gramofon se ceno prodaja radi odpotovanja. Ljubljana, Turjaški trg št. 1. 198/7—1

Dnevno kosto se dobi za 48 vin. pri Jakobu Tancek, Glince prej Balija. 184/3—1

Lepo zemljišče okrog 200 kvadratnih sez-njev obsežno, oddaljeno 100 korakov od križ-potja kamniške železnice, pripravno za stavbišče in vrt za zelenjavo (vodovod tik zemljišča) se ceno prodaja. Več se poizve v „Prvi anonimni pisarni“, Františkanska ulica št. 8. 197/3—1

Elegantno stanovanje s štirimi sobami, kuhinjo, kopalnico, balkonom in drugimi pri-tiklinami se odda za majev termin. Radečkoga cesta 3, I. nadstr. 165/3—1

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

C. kr. priv. občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

uslanovljena leta 1831.

Jamstveni zaklad znašajo nad 392 milijonov kron.

Poslovni izkaz zavarovalnega oddelka na življenje

	meseca februarja 1910	od januarja 1911
Vložilo se je ponudb	2339	6533
za zavarovano vsoto	K 18,267.586-90	K 52,510.886-04
izgotovljenih pol je bilo	2088	5616
za zavarovano vsoto	K 15,898.457-40	K 44,795.514-82
Naznanjene škode znašajo	K 1,128.557-82	K 2,503.146-94

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Glasovir, dobro ohranjen, se ceno prodaja. Radečkoga cesta 3, I. nad. 188/5—1

Posedstvo z že več let obstoječo gostilno in trgovino v kraju z razvijajočo se industrij, tik železniške postaje, se prodaja vsled družinskih razmer. Natančnejše pri Ivanu Levičarju, Krmelj, Dolenjsko. U 37/5—1

Planino, jako dober, se ceno prodaja na vogalu Sv. Petra ceste, vhod Radečkoga cesta št. 2, I. nadstr. 202/1—1

Stanovanje z dvema sobama in kuhinjo se odda za mainik. Poizve se v „Prvi anonimni pisarni“ Františkanska ul. 8. 205

Zelo priporočljivo je inserirati v „Malih oglaših“ „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vin.

Izjava.

Podpisani izjavljam, da obžalujem besede, katere sem bil vpricho občinstva govoril v posojilnici v Zagorju ob Savi, ker so iste popolnoma neutemeljene in neresnične.

Zahvaljujem načelstvo posojilnice, osobito načelnika g. Tomo Koprivca, da je isto odstopilo od tožbe ter me obvarovalo sodne kazni.

Zagorje ob Savi, 23. marca 1911.

Ciril Havliček.

Mlad uradnik

s pravico do pokojnine, se želi v svrhu poznejše ženitve seznaniti z mlado, izobrazbeno gospico. — Dopisi s sliko, ki se vrne, se prosijo pod šifro „Sreča“ na upravnistvo „Jutra“.

Diplomirani krojač
Anton Presker
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14
priporoča svojo krojačnico in veliko zalogo oblek.

Zidna opeka

najboljše vrste in najcenejša se dobi v poljubni množini pri stavbni tvrdki

Filip Supančič
Šubicova ulica št. 5.

Kuč za slabokrvne in prebolele
je zdravniško priporočeno črno
dalmatinsko vino Kuč najboljši
sredstvo 5 kg franko K 4.50.

Br. Novakovič, Ljubljana.

Prva kranjska drogerija, parfu-
merija, fotomanufaktura itd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

**Iščem službo
trafikanthinje**

Grem tudi na deželo, Ponudbe pod
„Trafikantinja“ na upravnistvo „Jutra“.

Proda se
kompletna nova Uhlsteinova
zgodovina, otročji športni
voziček in otročji stol.

Dalmatinova ulica št. 5, III. nadstropje.

Mlad čevljarski obrtnik

podjetnega duha in treznega značaja
v prijetnem kraju na deželi, z malo
trgovino, star 28 let, se želi v svrhu
ženitve seznaniti z gospodično, staro
od 18 do 25 let s premoženjem ter
zmožno nemškega jezika. — Dopisi
naj se pošiljajo do 15. aprila s sliko
na upravnistvo „Jutra“ pod Bodočnost 2.

Trgovskega učenca

krepkega s primerno šolsko izobrazbo
sprejme takoj trgovec Franc La-
pajne v Idriji.

Najboljše apno,

ustanovljeno leta 1873, priporoča J.
Tauer, starejši, Zagorje ob Savi.
Naslednik: M. Medveda, A. Mauerja
in J. Schweigerja.

Cene zmerne. Postrežba solidna.

Oblastveno avtorizirani in zapriseženi

geometer Lisec

Ljubljana, Sodna ulica 3

prevzema vse zemljemerske
zadeve ter jih najhitrejšo
izvršuje po najnižji ceni.

Čemu bi ne pisali

po vzorce sukna
in modnega blaga
za moške obleke
od tvrdke:

A. Tomec,
razpošiljalec sukna v Humpolcu
na Češkem
če nas to nič ne stane!

Največja zaloga

čevljev

domačega in tujega izdelka.

Milan Škerl,

Ljubljana,

Šolski drevored št. 8.

Cene zmerne. — Postrežba točna.

Priznana največja, resnično domača, že
25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,
urar
Ljubljana, Prešernova ulica 1
samo nasproti Frančiškanske cerkve
je delničar

največjih tovarnih švicarskih ur „Union“ v
Genovi in Biele, on torej lahko po
originalno tovarniških cenah
garantirano zanesljivo, v vseh legah in
temperaturah po njegovem astronomičnem
regulatorju regulirane, svetovno znane
.. **ALPINA URE** ..
z matematično preciznim kolesjem — v
zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu
prodaia.
Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo.
Ceniki zastoj in poštnine prosti.

**„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani
po 4 vinarje**
v naslednjih tobakarnah:

<p>Južni kolodvor.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Selenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Sajč, Dunajska cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.</p> | <p>Wisjak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Zaloška cesta.
Remžgar, Zelena jama.
Bič, Zaloška cesta.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Ojstriš, Poljanska cesta.
Sterkovič, Dunajska cesta.</p> |
|--|---|

Tovarniška znamka „IKO“.

Specialiteta: edina ura slovanstva za telovadce.
Do 1. se samo pri izdaji.
H. SUTNER, Ljubljana, Mestni trg in Sv. Petra c.

Lastna tovarna ur v Svici.

Mihael Prestenjaj,
krovec

Selenburgova ulica št. 6.
se priporoča slavnemu občinstvu, za
pokrivanja in popravljanja
vsakovrstnih streh
po najnižjih cenah.

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

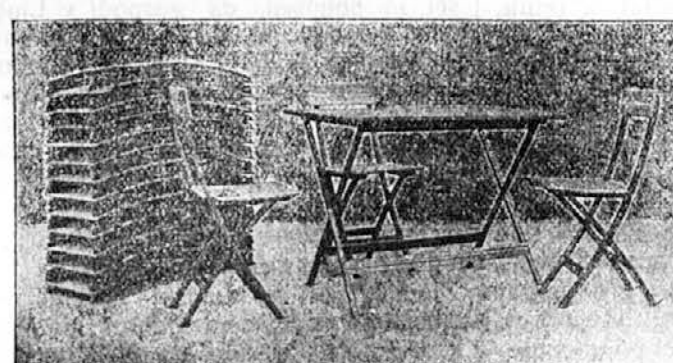
Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Naznanjamo cenj. občinstvu, da se
bo odslej dalje prodajalo v našo
stroko spadajoče blago, kakor papir,
knjige in risalno orodje po znatno
znižanih cenah.

Jernej Bahovčevi dediči
Ljubljana, Marijin trg.

Čudovito! Vse dosedanje iznajdba skladnih sto-
lov, klopi in miz celega sveta pre-
sega J. Lojk-ova iznajdba

Železnih skladnih stolov, klopi in miz,
ki jih izdeluje in zalaga
parna tovarna lesnih izdelkov Fr. Burger v Sp. Šiški.

Prospekti zastoj in
poštne prosto.
Vzorce pošiljam po
povzetju. — Ako ne
prijazja, sprejemem
poštne prosto pa-
zaj in vrnem vpla-
čani denar.
Računi se vplačujejo
neposredno le meni.
Avstrijski patent
št. 46.347.
Patentovano v 7
državah.

Nekaj izborna ohranjenih
automobilov
vseh velikosti se ceno proda.
Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za po-
pravo avtomobilov in trgovina
Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica
Ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih
4 1/2 %
brez odbitka rentnega davka
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Telefon št. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100,000.000—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20,500.000—

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

račun
pri avstrijski pošti hranilni št. 828.406.
pri ogleški pošti hranilni št. 18.894.

Del. glavica: K 5,000.000. **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 610.000.
Stritarjeva ulica št. 2.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %